

Sygn. akt V CNP 75/10

POSTANOWIENIE

Dnia 11 maja 2011 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Lech Walentynowicz

w sprawie ze skargi M. Ł.

o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego

wyroku Sądu Okręgowego

z dnia 16 października 2009 r., w sprawie z powództwa M. Ł.

przeciwko Spółdzielni Mieszkaniowej "P." we W.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 11 maja 2011 r.,

odrzuca skargę.

Uzasadnienie

Wyrokiem z dnia 14 maja 2009 r. Sąd Rejonowy zasądził od strony pozwanej na rzecz powoda kwotę 3.708 zł, oddalając powództwo w części pozostałej i orzekając o kosztach postępowania sądowego.

W następstwie apelacji powoda, Sąd Okręgowy podwyższył zasądzone na jego rzecz odszkodowanie do wysokości 9.250 zł, odrzucając apelację w części dotyczącej uwzględnionego powództwa, oddalając apelację w pozostałym zakresie oraz orzekając o kosztach procesu.

W skardze z art. 424¹ k.p.c. powód zakwestionował wyrok Sądu Okręgowego w części odrzucającej i oddalającej apelację. W konsekwencji wniósł o stwierdzenie niezgodności z prawem tego wyroku, t.j. niezgodności z art. 359 § 1 k.c., art. 86 k.p.c. oraz art. 321 k.p.c.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Podstawowym i praktycznie jedynym zarzutem skarżącego jest zarzut nieorzeczenia w postępowaniu przed sądami powszechnymi o odsetkach od zasądanego odszkodowania. Istotnie, zarówno Sąd Rejonowy, jaki Sąd Okręgowy, nie zamieściły takiego orzeczenia, uznając że pełnomocnik powoda – po sprecyzowaniu roszczenia – takiego żądania nie zgłosił, a sąd nie może orzekać ponad żądania (art. 321 k.p.c.).

Stanowisko obu Sądów należy uznać za miarodajne dla dalszych uprawnień powoda, ponieważ leży również w jego interesie, gdyż oznacza, że przedmiotem prawomocnie zakończonej sprawy nie było roszczenie odsetkowe i wydane w niej wyroki nie objęły tego roszczenia. Powód może zatem wystąpić o odsetki w odrębnym procesie, a stronę pozwaną nie będzie chronić powaga rzeczy osądzonej (art. 366 k.p.c.). Oznacza to jednocześnie, że skarga z art. 424¹ k.p.c. została wniesiona od orzeczenia nieistniejącego, przeto jest niedopuszczalna, gdyż nie spełnia jakichkolwiek konstrukcyjnych przesłanek (art. 424¹ § 1 k.p.c. i art. 424⁵ § 1 k.p.c.). Podlega zatem odrzuceniu (art. 424⁸ § 1 k.p.c.).

Należy podkreślić, że skarżący żądał stwierdzenia niezgodności opisanej części wyroku Sądu Okręgowego z przepisami art. 359 § 1 k.c., art. 86 k.p.c. i art.

321 k.p.c. Przepisy te odnoszą się wyłącznie do roszczenia odsetkowego i dlatego tak ukształtowana procesowo skarga jest w całości niedopuszczalna.

Z bardzo niejasnych fragmentów skargi może wynikać, że ma ona szerszy zakres, ale wówczas musiałaby spełniać wymagania określone m.in. w art. 424⁵ § 1 pkt 2 i 3 k.p.c. Są to wymagania konstrukcyjne, niepodlegające uzupełnieniu. Potwierdza to konkluzją, że rozpoznawana skarga podlega odrzuceniu w całości (art. 424⁸ § 1 k.p.c.).